

gige parter, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes som den ville have været, hvis man havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår. Principperne om anvendelse af armslængde princippet er også indeholdt i den gældende overenskomst.

Artiklen svarer til OECD-modellen.

Artikel 10. Udbytte

Efter stykke 1 beskattes udbytte i bopælsstaten. Efter stykke 2 kan udbytte dog også beskattes i kildestaten. Principperne i artiklen svarer til OECD-modellen, men bestemmelserne er udbygget med en række særlige regler på grund af amerikanske forhold. Er der tale om betaling af udbytte til et selskab, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttebetalende selskab, kan skatten højst udgøre 5 pct. I andre tilfælde kan kildestaten beskatte med højst 15 pct. Efter den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er den generelle kildestatssats 15 pct., mens en sats på 5 pct. gælder for udbyttebetaling til selskaber, der behersker mindst 95 pct. af stemmerne i det udbyttebetalende selskab.

Stykke 3 indeholder særlige bestemmelser om beskatning af udbytte fra de amerikanske RICs (Regulated Investment Companies) og REITs (Real Estate Investment Trusts), der driver investeringsvirksomhed. Udbytter fra RICs kan herefter altid beskattes med højst 15 pct., mens udbytter fra REITs kan beskattes med højst 15 pct., når visse betingelser i relation til bl.a. ejerskab og spredning af investeringer er opfyldt. RICs, der især investerer i værdipapirer og REITs, der investerer i fast ejendom, er typisk kendetegnet ved, at de ikke beskattes af udloddet fortjeneste. Bestemmelsen i stykke 3 er indsat efter ønske fra USA for at undgå, at der opnås ikke tilsligtede fordele ved at investere i RICs og REITs gennem selskaber i stedet for direkte.

Stykke 4 forhindrer kildestatsbeskatning af udbytte betalt til kvalificerede offentlige enheder i tilfælde, hvor disse ikke kontrollerer det udbyttebetalende selskab.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stykke 5, idet der henvises til, hvad der behandles som udbytte i kildestatens lovgivning.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted eller et fast sted som omhandlet i artikel 14, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, kan henføres til det faste (drifts)sted, skal sådanne udbytter efter stykke 6 beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter bestemmelserne i ar-

tikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed) eller artikel 14 (Frit erhverv).

En stat kan efter bestemmelserne i stykke 7 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller ikke-udloddet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat, jf. dog stykke 8 som omtalt nedenfor.

I stykke 8 er indføjet bestemmelser om, at overskud i et fast driftssted, der ejes af et selskab i den anden kontraherende stat, kan undergives en tillægsbeskatning på højst 5 pct. Bestemmelserne omhandler den amerikanske »branch profits tax«, der indebærer, at USA ud over selskabsskat kan pålægge faste driftssteder en skat, der principielt svarer til kildeskatten på udbytter fra selskaber med henblik på at sikre en ligeleg behandling af datterselskaber og faste driftssteder. Danmark har ikke tilsvarende regler, men ligestiller selskaber og filialer ved ikke at opkræve kildeskat af hverken selskabers udbytte eller dertil svarende udlodninger fra faste driftssteder. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende dansk-amerikanske dobbeltbeskatningsoverenskomst, og USA har efter denne overenskomst været forhindret i at opkræve branch profits tax. Satsen, der internt i USA er på 30 pct. (som for udbytte), kan efter overenskomsten højst udgøre 5 pct., jf. stykke 9.

Artikel 11. Renter

Renter kan efter stykke 1 kun beskattes i bopælsstaten, hvilket svarer til reglerne i den gældende overenskomst. Der er tale om en afvigelse fra OECD-modellen, der også åbner for beskatning i kildestaten.

Begrebet »renter« defineres i stykke 2, hvor det bl.a. fastslås, at der ved vurderingen skal lægges vægt på, hvorledes indkomsten klassificeres i kildestaten.

Stykke 3 gentager princippet fra artikel 10, stykke 6, således at renter af fordringer, der kan henføres til et fast (drifts)sted beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed) eller artikel 14 (Frit erhverv).

Stykke 4 gentager det armslængde princip, der er omhandlet i artikel 9, stykke 2 (Indbyrdes forbundne foretagender).

Stykke 5 indeholder afvigelser fra princippet om bopælsstatsbeskatning i stykke 1. Således kan renter, der er afhængige af omsætning, fortjeneste e.l., beskattes i kildestaten med 15 pct. svarende til den generelle sats på udbytte, der er fastsat i artikel 10, stykke 2, litra b).

En yderligere undtagelse, der specielt vedrører amerikansk ret, er indsat på amerikansk initiativ som følge af amerikansk lovgivning om beskatning af af-